

Intervenció del Primer Secretari a la cloenda del Programa Marc del PSC

Lleida, 17 de juliol de 2010

Moltes gràcies, amigues i amics.

Moltes gràcies per la vostra assistència, pel vostre treball, i pel que farem plegats en els propers mesos.

Amb la celebració de la convenció del Programa Marc i l'aprovació de la seva ponència, culminem un procés de reflexió i debat iniciat fa més d'un any.

Un procés en el que han participat centenars de persones d'arreu de Catalunya, afiliats i simpatitzants socialistes, professionals i acadèmics que han posat el seu talent a disposició d'un projecte amb vocació de ser majoritari.

Un projecte per fer de Catalunya, el país més pròsper, dinàmic i just d'Europa.

Amb aquest Programa Marc que avui hem aprovat, hem estimulat, encara més, la reflexió i el debat sobre els grans eixos dels nostre projecte polític:

Un primer eix sobre el futur de Catalunya, com a projecte de societat i de país, com a projecte compartit i que té en la unitat civil del poble un dels pilars fonamentals que els socialistes volem preservar, impulsant l'autogovern de Catalunya i un projecte federal per a Espanya.

Un projecte que parteix del món local i del paper fonamental dels municipis i que vol modernitzar el conjunt del nostre sistema institucional, assegurant la seva eficiència i la seva eficàcia.

El programa marc que hem aprovat subratlla l'ambició de projectar-nos al món i de contribuir a una Europa cada dia més forta, cada dia més federal. És com la voldríem. Una Europa que té una influència determinant el dia a dia de les nostres polítiques.

El programa marc reflexiona sobre la qualitat democràtica i apunta també algunes línies per aconseguir recuperar la confiança en la política.

El programa marc expressa la nostra solidaritat amb el futur: per això defensem un ús sostenible del territori, una gestió responsable de l'aigua i dels residus, un fort impuls a la mobilitat sostenible, i un disseny de les infraestructures que facin compatible la competitivitat del país amb la preservació i millora del territori.

Un programa marc que aposta pel coneixement i la cultura com la millor inversió. Que és fidel a la nostra aposta estratègica per l'educació, simbolitzada en la frase que tots recordareu, quan dèiem "educació, educació, educació". Amb una especial atenció envers el sistema públic d'educació.

Els socialistes seguirem abordant els reptes educatius amb la determinació que ens ha caracteritzat en els darrers anys, però ens proposem, malgrat les circumstàncies, anar molt més enllà. Ens proposem posar un èmfasi especial en la importància de l'educació infantil de 0 a 3 anys, no només per facilitar la incorporació de la dona en el mercat de treball o per la generació d'ocupació, que també, sinó sobretot perquè està demostrat que aquesta constitueix una etapa fonamental per l'infant en el desenvolupament de capacitats que seran essencials en el futur.

És aquesta una inversió estratègica, que proporciona oportunitats de futur als infants i contribueix a combatre desigualtats socials que són insalvables sense l'atenció que requereixen els nens i nenes en aquesta etapa tan decisiva.

Apostem, per tant, per la formació al llarg de la vida, des de l'escola bressol fins a les universitats i també les escoles d'adults. Des de la formació bàsica fins la formació professional. Des de les competències clàssiques fins a les tecnològiques i científiques i els idiomes, i especialment el coneixement i domini de la llengua anglesa.

El nostre futur com a país dependrà de si som capaços d'excel·lir en cultura i coneixement. Però els socialistes hem volgut també aprofitar aquest programa

marc per a tractar i abordar aquells fenòmens que, com a conseqüència de la crisi econòmica, suposen un repte especial per al nostre projecte:

En aquest sentit, cal abordar els reptes que planteja la crisi econòmica sobre el nostre sistema productiu: cal continuar amb les transformacions dels diferents sectors econòmics per a assolir els nivells de competitivitat que ens permetran continuar creixent com a país. Hem d'aprofitar els desafiaments que se'n deriven de la societat del coneixement i, especialment ara, del canvi climàtic, facilitant una nova revolució industrial al voltant de l'economia verda, de la sostenibilitat i de la recerca i la innovació, i la internacionalització de les nostres empreses.

Hem avançat molt, tenim unes bases sòlides, portem set anys endreçant el país, invertint en infraestructures com mai abans s'havia fet, i hem seguit una estratègia definida de país des que vàrem constituir el primer govern catalanista i d'esquerres, amb la signatura de l'Acord Estratègic.

Gràcies a l'Acord, hem seguit un full de ruta que ens permet afirmar avui que tenim unes bases prou sòlides, que estem fent els deures i que si seguim amb la mateixa determinació, aconseguirem transformar el nostre model productiu, fent-lo més sòlid i més sostenible. Mai en 23 anys de governs de CiU s'havia pactat amb empresaris i sindicats un full de ruta, una estratègia de país.

Nosaltres ho vàrem fer i l'hem actualitzat en aquesta legislatura, renovant el compromís amb els agents socials, empresaris i sindicats, i signant també a finals de l'any 2009, 30 compromisos concrets contra la crisi per a desenvolupar durant aquest 2010. És la nostra forma de dibuixar el futur, de definir una estratègia des del diàleg social i la concertació amb els agents socials. Altres no poden dir el mateix.

Aquesta crisi fa emergir també nous reptes en el món del treball. Cal abordar les transformacions i els reptes d'una societat i d'una economia post-industrial.

Per això aquest programa emmarca i apunta la necessitat de reformes que facin possible dosis raonables de flexibilitat i competitivitat en el mercat laboral, i que ho faci compatible amb la qualitat de l'ocupació, la formació o amb la conciliació amb el temps personal i familiar.

Però és també aquest el moment per anar més enllà i fer un esforç d'innovació, dedicant esforços a detectar i abordar noves formes de desigualtat. Per això creiem que cal fer molt d'èmfasi en la defensa dels consumidors. En un moment de crisi econòmica i de pèrdua de poder adquisitiu per a moltes persones, que pateixen especialment les famílies que travessen per una situació difícil, amb molts dels seus membres a l'atur, els socialistes volem incorporar la visió dels consumidors de manera transversal en la definició de polítiques i legislació que ens afecta a tots, davant de grups influents o davant el poder de les grans corporacions.

Per això reivindiquem des de l'esquerra les polítiques de defensa de la competència com una de les eines més potents per defensar el poder adquisitiu dels consumidors i, especialment, d'aquells que compten amb menys capacitat econòmica.

I finalment, amb aquest programa marc el PSC ha debatut a fons sobre el nostre sistema de benestar. Un model de societat del benestar que es posa en qüestió per causa d'una crisi econòmica com mai havíem conegut. Una crisi que ens ha fet veure que, col·lectivament, som menys rics del que ens pensàvem i que, per tant, no tenim garantit el sistema de benestar que hem anat construint, i al que aspirem en el futur, si no ens adaptem a aquesta circumstància. Mireu, els socialistes volem preservar l'Estat del benestar, però sent conscients que l'evolució de la societat fa que algunes de les polítiques adoptades fa vint anys, o abans, avui s'hagin de revisar, ja que en alguns casos no responen als seus objectius, o hi van en contra.

Cal, doncs, un veritable impuls reformista: un impuls reformista de progrés que ens permeti abordar les millores que el nostre model social requereix per tal de garantir la seva sostenibilitat a llarg termini. Cal innovar en les nostres

propostes, les nostres polítiques, per tal de continuar preservant el nostre model basat en els drets socials i en la ciutadania. Cal preguntar-nos sobre l'impacte real de les nostres polítiques de benestar i prioritzar aquelles siguin realment eficaces per assolir els objectius de justícia social, equitat i igualtat d'oportunitats.

Cal revisar els mecanismes de finançament del nostre sistema de benestar, per fer-lo més just i sostenible. Cal explicar un i altre cop que no es pot tenir un estat del benestar com el dels països nòrdics amb una pressió fiscal molt inferior a la seva. En aquest sentit, els socialistes reivindiquem la importància dels impostos i del sistema fiscal com a mecanisme fonamental per al sosteniment de les polítiques de benestar.

Cal també revisar els sistemes de taxes i preus públics existents, assegurant-nos que aquests responen a criteris d'equitat, de progressivitat i de sostenibilitat, i que no perjudiquen als col·lectius més febles. Cal, per tant, emprendre reformes i els socialistes som la garantia per a que aquestes reformes es facin d'acord amb els nostres principis i valors.

Nosaltres sabem fer-ho, ho hem fet en altres ocasions i ens reivindiquem com l'opció reformista que pretén continuar en la millora del nostre sistema de benestar, fent-lo més just, més eficient i fent-lo viable per a les generacions futures. Som conscients que fer reformes sovint comporta esforços i sacrificis. Per això és encara més important recordar la trajectòria dels socialistes – des dels governs de Felipe González - al servei de les reformes, del progrés i de la justícia social. No podem deixar en mans de la dreta la direcció del país en aquest moment decisiu, perquè la seva opció és ben diferent: defensen reformes per desmantellar un sistema de benestar en el que mai, mai no han cregut.

Els socialistes som els arquitectes dels pilars fonamentals de l'estat del benestar a Catalunya i Espanya. Per això sabrem reformar-lo i reforçar-lo evitant el desmantellament que pretén la dreta. A Espanya i a Catalunya.

Però el que és millor: si continuem en la línia que ja ens hem marcat, si fem les reformes que calen en el nostre sistema productiu i econòmic, en el nostre sistema de benestar, podeu estar segurs que tenim per davant un futur ple d'oportunitats. Un futur a l'alçada de la força i potencialitats que té aquest país i la seva gent, la nostra gent.

Un futur millor, més equilibrat, sense els excessos d'abans de la crisi, però que precisament per això s'assemblarà molt més als anhels de la gent de progrés: una societat catalana cohesionada, que genera oportunitats per a tots els col·lectius, que no deixa mai ningú enrere, que fa possibles els projectes vitals dels catalans i les catalanes, independentment de la seva condició social o del territori on visquin.

Creieu-me, aquesta és la Catalunya que, si continuem fent el que hem de fer, deixarem als nostres fills. Són temps difícils, però els socialistes som gent seriosa i sabem cap a on anem. Amb aquest programa marc hem traçat l'horitzó del nostre projecte polític i de país. Un horitzó ple d'esperança, per guanyar el futur de Catalunya. Amb treball, rigor i determinació, estigueu segurs que continuarem avançant cap a la Catalunya somiada.

Amigues i amics, aquesta Catalunya somiada de la que us parlo es construeix amb fets i no amb paraules. Fets com el d'ahir al Parlament de Catalunya, cercant la unitat. Ho vam aconseguir en el darrer moment, a partir d'una proposta que vaig formular en tant que President de la Generalitat.

Bé està el que bé acaba. Però ningú no entén que com a resposta a la indignació catalana contra la sentència hi hagi líders que s'aixequin de la taula abans d'hora o bé siguin incapaços de presentar cap proposta. Però tampoc ens podem enganyar sobre les possibilitats d'unitat real entre les forces polítiques catalanes.

Hem d'acceptar que la sentència del Tribunal Constitucional sobre el recurs presentat pel PP contra l'Estatut ens ha situat davant d'una disjuntiva:

O bé refer el pacte estatutari i reforçar el pacte constitucional

O bé optar per trencar el marc estatutari i constitucional.

També hi ha una tercera opció, la del PP. La de la dreta espanyolista, antiga, nacionalment i socialment. El retall de l'Estatut, evidentment, els ha resultat insuficient. Només cal llegir els vots particulars dels magistrats conservadors per adonar-se que volien carregar-se l'Estatut de dalt a baix.

I l'opció dels socialistes catalans és clara ens proposem refer el pacte estatutari, defensant l'Estatut votat pels catalans i el potencial d'autogovern que conté, reforçant el pacte constitucional de 1978, sense renunciar a una futura reforma de la Constitució per dotar-nos d'un Senat federal i reconèixer de forma clara la plurinacionalitat d'Espanya. No estic parlant d'una reforma per demà, sóc conscient que amb l'actual correlació de forces i amb la posició del PP això avui no és possible.

Els que volen trencar el marc estatutari i constitucional tenen l'obligació de dir-ho. Com ho fa Esquerra Republicana. Demano la mateixa claredat a CiU i a Artur Mas, que té l'obligació de decidir. Parlar del dret a decidir, però també té l'obligació de decidir. O defensa l'Estatut que van votar els catalans i una Espanya federal, o defensa la ruptura amb Espanya.

Ahir, en el darrer moment, a manca d'acord entre els partits, vaig proposar ratificar el Preàmbul de l'Estatut votat pels catalans. Per cert: preàmbul que mai abans havia votat el Parlament de Catalunya, perquè es va elaborar una vegada el projecte d'Estatut havia sortit del Parlament. Precisament en el tràmit que es va efectuar a les Corts Generals.

I us dic que pocs partits catalans avui el subscriuen fil per randa. El PP i Ciutadans no el volen. Esquerra el troba insuficient i opta clarament per la independència. I quan proposa la independència ERC, CiU s'absté, perquè o bé no s'ha decidit o bé se'ns amaga. Només el PSC i Iniciativa signem i votem el Preàmbul sense necessitat d'afegits.

Hem acordat també una proposta de resolució amb el PSOE a Madrid. Una resolució que recull el malestar de la societat catalana a causa de la sentència, el compromís de desenvolupar en plenitud el contingut de l'Estatut i una referència explícita al seu Preàmbul, on es recullen els elements més immaterials, els més identitaris.

Està bé. Però que ningú no s'enganyi. La sentència ha malmès moltes coses. I això no s'arregla ni amb una resolució del Parlament ni amb una resolució del Congrés. S'ha produït una ruptura de confiança i un distanciament emocional que caldrà superar. I això reclama de tots molta intel·ligència, tenacitat i voluntat de pacte. Per mi no quedarà.

Ahir vam aconseguir la unitat en el Parlament en l'últim segon, amb un cop d'audàcia. També aconseguirem la victòria electoral en el darrer segon. Però no n'hi haurà prou amb l'audàcia. Caldrà molta feina, molt compromís de molta gent. Caldrà contundència en els missatges. Claredat en els discursos. I també reclamar que els nostres principals adversaris parlin clar.

Si volen canviar de bandera, que ho diguin. Si renunciïn a defensar l'Estatut, que ho diguin. Jo faré campanya en defensa de la senyera de tots, en defensa de l'Estatut de tots. I per tot això us necessito a tots i totes vosaltres per guanyar. Guanyar treballant, guanyar explicant les nostres propostes, guanyar defensant el país, defensant Catalunya. La Catalunya de tots, la Catalunya inclusiva, la Catalunya que volem pels nostres fills.

Visca Catalunya!

Moltes gràcies, amigues i amics.